

ผลของโปรแกรมการฝึกด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

The Effects of Game Activity Training Program on Football Skills for
Secondary School Students Educational Opportunity Expansion
School Bang Len District Nakhon Pathom Province

ธีรพงศ์ เศรษฐเมธาวี (Teerapong Sedtamatawee) *

ธารินทร์ ก้านเหลือง (Tharin Kanleung)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมและเปรียบเทียบผลของโปรแกรมการฝึกด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 โรงเรียนแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 30 คน โดยใช้วิธีการเลือกตัวแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผลของทักษะกีฬาฟุตบอลพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1.)โปรแกรมการฝึกด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล 2.)แบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิธีการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกลุ่มทดลองทำการทดลองเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน คือ จันทร์ พุธ และ ศุกร์ ทำการฝึกช่วงเวลา 15.30 - 16.30 น.และทำการทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล 2 ช่วงระยะเวลา คือ ก่อนการฝึกสัปดาห์ที่ 1 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test for Independent ผลวิจัยพบว่า 1.)โปรแกรมการฝึกด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาส อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้ 2.) ผลการเปรียบเทียบผลของโปรแกรมระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีผลการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมทุกรายการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ : แบบฝึกทักษะฟุตบอล; โปรแกรมการฝึกด้วยกิจกรรมเกม

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน
Master of Education Student Program in Physical Education, Faculty of Education and Development Science, Kasetsart University Kamphaeng Saen Campus, Thailand

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
Assistant Professor Dr., Department of Physical Education and Sports, Faculty of Education and Development Science, Kasetsart University Kamphaeng Saen Campus, Thailand

Abstract

This research objective is to study the effects of a training program using game-based activities on football skills among lower secondary school students. The sample group consisted of lower secondary students from two opportunity expansion schools in Bang Len District, Nakhon Pathom Province, during the academic year 2024. The students were divided into an experimental group and a control group, with 30 students in each group. Purposive sampling was used. The results showed that there were no initial differences in football skills between the groups. The research tools consisted of 1.) A football skill training program using game-based activities, 2.) A football skill test designed for lower secondary school students. The experimental process was conducted over 8 weeks, with training sessions held three times a week (Monday, Wednesday, and Friday) from 3:30 PM to 4:30 PM. Football skill assessments were conducted twice: once before the training in week 1 and once after the training in week 8. The statistical methods used included percentage, mean, standard deviation, and independent t-test. Research Findings 1.) The football skill training program using game-based activities for lower secondary students at opportunity expansion schools in Bang Len District, Nakhon Pathom Province, had a content validity index ranging from 0.80–1.00, indicating good quality and applicability. 2.) The comparison of the training outcomes between the experimental and control groups showed that the experimental group had significantly higher performance in all skill areas at the .05 level of statistical significance.

Keywords : Football Skill Drills; Game Activity Training Program

บทนำ

นโยบายหลักในการจัดการศึกษาของชาติ ที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2545) และฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2553) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนได้เรียนรู้ตลอดชีวิตและให้นักเรียนทุกคนในประเทศได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาการส่งเสริมการปฏิรูปการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้ได้เกิดการพัฒนาตนเองอย่างแท้จริง การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนที่มีความสามารถการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และหมวด 4 มาตรา 24 ยังได้ระบุ ไว้อย่างชัดเจนว่าการจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของการฝึกทักษะกระบวนการคิด และการจัดการ การเผชิญสถานการณ์และประยุกต์ความรู้มาเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็นและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม คุณลักษณะอันพึงประสงค์และสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดสภาพบรรยากาศ สภาพลแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ (Ministry of Education, 2563: 6)

การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมผู้เรียนให้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมสติปัญญา และส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกาย และการเรียนวิชาพลศึกษาที่ได้เลือกสรรแล้วเป็นสื่อที่ทำให้เกิดการเรียนรู้เพื่อที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับกิจกรรมอย่างเหมาะสม จึงสามารถที่จะทำให้มีร่างกายเจริญเติบโตแข็งแรงมีสุขภาพจิตที่ดีในการจัดกิจกรรม วิชาพลศึกษาตามปรัชญาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในรูปแบบใหม่ เพื่อที่จะมุ่งขยายความหมายให้กว้างขวางเพิ่มมากขึ้น คือควรเป็นกิจกรรมวิชาพลศึกษาที่มุ่งพัฒนาให้เด็กมีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มากยิ่งขึ้น (Wongprasert and Mawattana, 2557: 45-58) ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความสำคัญมากในการพัฒนาเยาวชนนักเรียน นักศึกษาของชาติให้เกิดการเจริญเติบโตไปในทิศทางที่ดี มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงมีจิตใจเบิกบานแจ่มใส มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีศีลธรรม คุณธรรมและจริยธรรม เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศชาติและเป็นกำลังสำคัญในการที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีการแข่งขันที่ชิงไหวพริบและเสริมสร้างให้ร่างกายเกิดความคล่องตัว มีความแข็งแรง อดทน ว่องไว (Chanaphan, 2550: 8) ผู้ที่เป็นนักฟุตบอลนั้นยังเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ แข็งแรงของร่างกาย หมายถึง การที่ร่างกายมีประสิทธิภาพด้านความแข็งแรง ความอดทน ความเร็ว ความคล่องตัว ความอ่อนตัวและมีกำลังนักกีฬาที่มีสมรรถภาพที่สูงนั้นก็ย่อมแสดงความสามารถออกมาได้สูง ตรงกันข้ามกับนักกีฬาที่มีสมรรถภาพร่างกายต่ำ ก็ย่อมแสดงความสามารถออกมได้น้อย สอดคล้องกับ (Pannak, 2563: 34-52) กล่าวว่า ทักษะฟุตบอลที่ควรฝึกสำหรับการเล่นกีฬาฟุตบอล คือการเตะ การหยุดลูก การโหม่ง การยิงประตู การทุ่มบอล และการเป็นผู้รักษาประตู สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการบ่งชี้ความสามารถในการเล่นฟุตบอลของบุคคลนั้น ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด ซึ่งความสามารถดังกล่าวนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ

การจัดการเรียนรู้แบบใช้เกมจึงมีความสำคัญ เกมช่วยพัฒนาทางด้านร่างกายเป็นกิจกรรมใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายในการประกอบกิจกรรม ซึ่งการออกกำลังกาย การเคลื่อนไหว เป็นปัจจัยที่สำคัญของมนุษย์ ผลของการออกกำลังกายทำให้ร่างกายเติบโตแข็งแรงมีการทำงานของระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ ระบบประสาท ระบบขับถ่ายที่ดี และมีทักษะการเคลื่อนไหวที่ดี ซึ่งเป็นการเสริมสร้างสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของร่างกาย รวมถึงพัฒนาบุคลิกภาพแก่บุคคลให้ดีขึ้น และเกมยังช่วยพัฒนาด้านจิตใจและอารมณ์ให้เกิดความร่าเริงแจ่มใสมีอารมณ์ดีและมั่นคง ฝึกให้รู้จักยอมรับสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งมีผลทางด้านจิตใจ เช่น แพ้ ชนะ และเกมช่วยพัฒนาสติปัญญาให้ใช้ความสามารถสูงสุดเพื่อแสดงออกมาให้เต็มที่เป็นการฝึกฝนและพัฒนาสติปัญญา เพราะเกมเป็นลักษณะท้าทายความสามารถและเป็นเชิงการแข่งขันที่ทุกคนต้องใช้ความสามารถและสติปัญญา (Pramoonchakko, 2561: 46)

การเล่นสำหรับเด็ก คือ การแสดงออกทางกายภาพ ผ่านประสบการณ์ และจินตนาการ ของตัวเด็ก ผสมผสานทักษะการสื่อสาร ทักษะการตัดสินใจ การวางแผน สะท้อนออกมาเป็นรูปแบบของการเล่น ดังนั้นการเล่นจึงเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างทักษะ และ ส่งเสริมพัฒนาการได้ง่ายที่สุด กิจกรรมการเล่นเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม เพราะการเรียนรู้ผ่านการเล่น มีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของเด็ก การเล่นสำหรับเด็กเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ ที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน และเป็นกิจกรรมดึงความสนใจเด็ก ๆ ได้เป็นอย่างดี และเป็นการเรียนรู้ไปในตัวโดยที่ผู้เรียนไม่ทันได้

สังเกต นอกจากนั้นการเล่นเกมนั้นสำหรับเด็กยังเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมขณะเล่นด้วยกันกับผู้อื่น เด็กเรียนรู้ที่จะร่วมมือ ปฏิบัติตามกฎหมาย เรียนรู้การปรับตัวพฤติกรรม และการควบคุมตนเอง เมื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นจะทำให้เด็กมีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี (Bunnag, 2566: 6)

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จึงได้ทราบและรู้ถึงปัจจัยต่าง ๆ ของทักษะกีฬาฟุตบอลว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการปฏิบัติในกีฬาฟุตบอลที่ถูกต้อง และยังขาดทัศนคติที่ดีในการเรียนวิชาพลศึกษา (กีฬาฟุตบอล) เท่าที่ควร อีกทั้งขาดความกล้าที่จะแสดงออกในการเล่นกีฬา พร้อมทั้งขาดสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมที่จะช่วยให้ให้นักเรียนสนใจและรักในการเรียนในรายวิชาพลศึกษา (กีฬาฟุตบอล) มากขึ้น จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับความสำคัญของเกมที่มีต่อกีฬาไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการพัฒนาทางด้านร่างกาย พัฒนาทักษะ พัฒนาจิตใจและสติปัญญานั้น ดังนั้นหากมีการนำเกมมาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน ก็จะสามารถช่วยเพิ่มความสนใจในการเรียนและช่วยในการพัฒนาทักษะกีฬาฟุตบอล ผู้วิจัยจึงได้นำกิจกรรมเกมมาใช้ในการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลและสนใจที่จะทำการศึกษาผลของโปรแกรมการฝึกด้วยเกมที่ส่งผลต่อทักษะฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม นำไปสู่การพัฒนาร่างกายและจิตใจที่ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการฝึกเสริมด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของโปรแกรมการฝึกเสริมด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ประกอบไปด้วย 9 โรงเรียน 1.โรงเรียนตลาดเกาะแรต 2. โรงเรียนประตูน้ำพระพิมล 3. โรงเรียนวัดลานคา 4. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 4 5. โรงเรียนวัดบางปลา 6. โรงเรียนวัดไผ่หูช้าง 7. โรงเรียนวัดบึงลาดสวย 8. โรงเรียนวัดโพธิ์ 9. โรงเรียนวัดนราภิรมย์ จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 794 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 โรงเรียนแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 30 คน โดยใช้วิธีการเลือกตัวแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผลของทักษะกีฬาฟุตบอลพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรมคำนวณกลุ่มตัวอย่าง G*Power Cohen, j.(1988) ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับ สถิติที่ใช้คือ t-test กำหนดค่า ขนาดของอิทธิพล (Effect size) เท่ากับ 0.8

ค่าความเชื่อมั่นระดับนัยสำคัญ 0.05 และ ค่า Power test เท่ากับ 0.6 ทำให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คน

เกณฑ์การคัดเข้า(inclusion Criteria)

1. เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
2. มีสุขภาพดี ไม่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีโรคประจำตัว
3. ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองให้เข้าร่วมทดลอง
4. นักเรียนยินยอมการเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ

เกณฑ์การคัดเลือกรอกจากการวิจัย (Exclusion Criteria)

1. นักเรียนมีเวลาเข้ารับการฝึกน้อยกว่า ร้อยละ 80 ของโปรแกรมทั้งหมด
2. นักเรียนมีความประสงค์ขอยกเลิกเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ด้วยตนเองตลอดระยะเวลาในการศึกษา
3. มีเหตุทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมการวิจัยได้ เช่น บาดเจ็บบริเวณ แขน ขา เอ็น ข้อต่อต่างๆจากการฝึก หรือประสบอุบัติเหตุ และเป็นโรคร้ายแรง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ ผลของโปรแกรมการฝึกเสริมด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น Plongcharoen (2534) หลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีรายการแบบทดสอบดังนี้

- 2.1 ทักษะการเตะบอล
- 2.2 ทักษะการเตะบอลกระทบผนัง
- 2.3 ทักษะการโหม่งบอล
- 2.4 ทักษะการเตะโค้ง
- 2.5 ทักษะการเลี้ยงบอล
- 2.6 ทักษะการยิงประตู
3. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล
 - 3.1 ลูกฟุตบอล
 - 3.2 นาฬิกาจับเวลา
 - 3.3 มาร์กเกอร์
 - 3.4 กรวย 10 อัน
 - 3.5 ปูนาข้าวหรือเทปกาว (สนามหญ้าจริงใช้ปูนาข้าว,สนามหญ้าเทียมใช้เทปกาว)
 - 3.6 เทปวัดระยะ
 - 3.7 ไอบันทึกระยะ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างโปรแกรมการฝึกเสริมด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. ผู้วิจัยศึกษาดำรง เอกสารบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมด้วยเกมและทักษะฟุตบอล

3. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาออกแบบโปรแกรมการฝึกเสริมด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

4. ผู้วิจัยนำโปรแกรมการฝึกเสริมด้วยเกมที่ส่งผลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านทักษะในรายวิชาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อความเห็นชอบ ตรวจสอบ ปรับปรุง และแก้ไขให้มีความเหมาะสม

5. ผู้วิจัยนำโปรแกรมการฝึกเสริมด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ที่ผ่านการเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีของ Povinelli และ Hambleton (Srisaad, 2545: 45) ซึ่งมีวิธีการดังนี้

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง +1 แน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้จริง

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 0 ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง -1 แน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ที่ระบุไว้

กรณีที่ผู้เชี่ยวชาญทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 0 และ -1 ให้ผู้เชี่ยวชาญเขียนข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและแก้ไข ลงในช่องเสนอแนะ

6. ผู้วิจัยนำโปรแกรมการฝึกเสริมด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข

7. ผู้วิจัยนำโปรแกรมการฝึกเสริมด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ก่อนเก็บจริงกับกลุ่มที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน เพื่อพิจารณาตามความเหมาะสมของโปรแกรมฝึก

8. ผู้วิจัยดำเนินการนำผลที่ได้จากการทดลองใช้ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เสร็จสมบูรณ์มากขึ้น

9. นำโปรแกรมการฝึกเสริมด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ไปทำการเก็บข้อมูล

วิธีดำเนินการการรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากภาควิชาพลศึกษาและกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนตลาดเกาะแรต และโรงเรียนวัดลานคา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

2. เตรียมอุปกรณ์ และสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ใช้ในฝึก

3. ชี้แจงรายละเอียดของโปรแกรมการฝึกเสริมด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

4. ดำเนินการทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบทักษะดังนี้

- 4.1 ทักษะการเตะบอล
- 4.2 ทักษะการเตะบอลกระทบผนัง
- 4.3 ทักษะการโหม่งบอล
- 4.4 ทักษะการเตะโด่ง
- 4.5 ทักษะการเลี้ยงบอล
- 4.6 ทักษะการยิงประตู

5. ดำเนินการฝึกตามโปรแกรมการฝึกเสริมด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม กับกลุ่มทดลอง เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์ เวลา 1 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 14.30 น. - 15.30 น. โดยสนามที่ใช้ในการฝึกและครูผู้สอนเป็นชุดเดียวกัน

6. ดำเนินการทดสอบแบบทดสอบทักษะฟุตบอล ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึก ทั้ง 8 สัปดาห์ โดยการทดสอบทักษะดังนี้

- 6.1 ทักษะการเตะบอล
- 6.2 ทักษะการเตะบอลกระทบผนัง
- 6.3 ทักษะการโหม่งบอล
- 6.4 ทักษะการเตะโด่ง
- 6.5 ทักษะการเลี้ยงบอล
- 6.6 ทักษะการยิงประตู

7. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลการวิจัยมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติเชิงสรุปอ้างอิงที่ใช้ในการทดสอบเปรียบเทียบ ได้แก่ การทดสอบเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองใช้สถิติ t-test for Independent (Srisaad, 2545: 45)
3. สถิติเชิงสรุปอ้างอิงที่ใช้ในการทดสอบเปรียบเทียบ ได้แก่ การทดสอบเปรียบเทียบภายในกลุ่มของทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและการทดลองใช้สถิติ t-test for dependent (Srisaad, 2545: 45)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของโปรแกรมการฝึกด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาโปรแกรมการฝึกด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลของโปรแกรมการฝึกด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาโปรแกรมการฝึกด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

โปรแกรมการฝึกด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 6 กิจกรรม ได้แก่ การฝึกทักษะการเลี้ยงบอลโดยใช้เกมวิ่งเปรี้ยว, การฝึกทักษะการเตะบอลกระทบผนังโดยใช้เกมรถไฟต่อขบวน, การฝึกทักษะการเตะโค้งโดยใช้เกมลิงชิงบอล, การฝึกทักษะการยิงประตูโดยใช้เกมการยิงประตูเข้าเป้า, การฝึกทักษะการเตะบอลโดยใช้เกมเตะบอลอ้อมหลักและการฝึกทักษะการโหม่งบอลโดยใช้เกมการโหม่งยิงประตู

กิจกรรมที่ 1 การฝึกทักษะการเลี้ยงบอลโดยใช้เกมวิ่งเปรี้ยว: เป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะการเลี้ยงบอลด้วยข้างเท้าด้านใน ทักษะการเลี้ยงบอลด้วยข้างเท้าด้านนอกและทักษะการเลี้ยงบอลด้วยหลังเท้า สร้างแรงจูงใจด้วยการแข่งขัน ส่งเสริมระบบการทำงานเป็นทีม

กิจกรรมที่ 2 การฝึกทักษะการเตะบอลกระทบผนังโดยใช้เกมรถไฟต่อขบวน : เป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะการเตะบอลกระทบผนังด้วยข้างเท้าด้านใน

กิจกรรมที่ 3 การฝึกทักษะการเตะโค้งโดยใช้เกมลิงชิงบอล: เป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะการเตะโค้ง โดยผสมผสานการใช้เกมลิงชิงบอลมาช่วยสร้างความสนุกและความน่าสนใจ

กิจกรรมที่ 4 การฝึกทักษะการยิงประตูเข้าเป้า : เป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะการยิงประตู ความแม่นยำ การทำสมาธิและภาวะการตัดสินใจ

กิจกรรมที่ 5 การฝึกทักษะการเตะบอลโดยใช้เกมการเตะบอลอ้อมหลัก : เป็นการฝึกทักษะการเตะบอลด้วยหลังเท้า ทักษะการทรงตัว การควบคุมบอล

กิจกรรมที่ 6 การฝึกทักษะการโหม่งบอลโดยใช้เกมการโหม่งยิงประตู : เป็นการฝึกทักษะการโหม่งบอล ฝึกทักษะการควบคุมทิศทางของบอลให้เข้ากรอบตามที่กำหนด

ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของโปรแกรมการฝึกเสริมด้วยเกม โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พิจารณาคัดชั้นความสอดคล้อง พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ถือว่ามีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึก

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ลักษณะ	เพศ		อายุ			น้ำหนัก		ส่วนสูง	
	ชาย	หญิง	12ปี	13ปี	14ปี	M	S.D.	M	S.D.
กลุ่มควบคุม	30	-	7	10	13	62.35	0.84	154.26	0.75
กลุ่มทดลอง	30	-	5	12	13	64.52	0.67	156.58	0.68

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผลการเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกลุ่มควบคุม และ กลุ่มทดลอง ทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันมาก สามารถเปรียบเทียบค่าความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึก

กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนการฝึก							
รายการ	n=30	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t	p
		M	S.D.	M	S.D.		
	30						
1.การเตะบอล	30	12.53	1.95	13.25	3.39	9.45	.01
2.การเตะบอลกระทบผนัง	30	9.20	2.23	14.73	1.78	5.24	.01
3.การโหม่งบอล	30	4.20	1.42	4.60	1.06	14.25	.01
4.การเตะโค้ง	30	3.76	1.32	4.76	1.11	8.42	.01
5.การเลี้ยงบอล	30	4.46	0.67	3.26	1.19	6.72	.01
6.การยิงประตู	30	3.34	1.61	5.21	1.40	9.24	.01

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมการฝึก ทั้งกลุ่มควบคุม และ กลุ่มทดลอง ทั้ง 2 กลุ่มไม่มีความแตกต่างกันมากสามารถเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นได้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างก่อนกับหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม							
รายการ	n=30	ก่อน		หลัง		t	p
		M	S.D.	M	S.D.		
	30						
1.การเดาะบอล	30	12.53	1.95	16.80	2.90	6.83	.01
2.การเตะบอลกระทบผนัง	30	9.20	2.23	13.20	2.98	3.23	.01
3.การโหม่งบอล	30	4.20	1.42	5.10	1.02	12.63	.01
4.การเตะโค้ง	30	3.76	1.32	5.33	1.02	6.92	.01
5.การเลี้ยงบอล	30	4.46	0.67	3.67	0.43	7.17	.01
6.การยิงประตู	30	3.34	1.61	4.17	1.31	7.48	.01

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างก่อนกับหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึก ทุกรายการสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นทักษะการเลี้ยงบอล เนื่องจากแบบทดสอบการวัดทักษะการเลี้ยงบอลใช้เกณฑ์ทดสอบคือการจับเวลา การที่ค่าเฉลี่ยลดลงเกิดจากการใช้หน่วยเป็นเวลา การที่เวลาในการเลี้ยงบอลลดลงแสดงให้เห็นว่าทั้ง 2 กลุ่มมีทักษะการเลี้ยงบอลที่ดีขึ้น

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างก่อนกับหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกด้วยเกมของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง							
รายการ	n=30	ก่อน		หลัง		t	p
		M	S.D.	M	S.D.		
	30						
การเดาะบอล	30	13.25	3.39	17.57	3.08	5.54	.01
การเตะบอลกระทบผนัง	30	14.73	1.78	16.27	1.99	3.43	.01
การโหม่งบอล	30	4.60	1.06	6.30	1.17	9.33	.01
การเตะโค้ง	30	4.76	1.11	6.50	0.99	6.32	.01
การเลี้ยงบอล	30	3.26	1.19	2.48	0.66	9.53	.01
การยิงประตู	30	5.21	1.40	6.07	0.98	7.82	.01

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างก่อนกับหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกด้วยเกม ทุกรายการสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นทักษะการเลี้ยงบอล เนื่องจากแบบทดสอบการวัดทักษะการเลี้ยงบอลใช้เกณฑ์ทดสอบคือการจับเวลา การที่ค่าเฉลี่ยลดลงเกิดจากการใช้หน่วยเป็นเวลา การที่เวลาในการเลี้ยงบอลลดลงแสดงให้เห็นว่าทั้ง 2 กลุ่มมีทักษะการเลี้ยงบอลที่ดีขึ้น

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

รายการ	กลุ่มควบคุม			กลุ่มทดลอง		t	p
	N=30	M	S.D.	M	S.D.		
การเตะบอล	30	16.80	2.90	17.57	3.08	2.02	.01
การเตะบอลกระทบผนัง	30	13.20	2.98	16.27	1.99	7.93	.01
การโหม่งบอล	30	5.10	1.02	6.30	1.17	7.76	.01
การเตะโค้ง	30	5.33	1.02	6.50	0.99	7.66	.01
การเลี้ยงบอล	30	3.67	0.43	2.48	0.66	8.39	.01
การยิงประตู	30	4.17	1.31	6.07	0.98	10.46	.01

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง หลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกด้วยเกม ทุกรายการสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นทักษะการเลี้ยงบอล เนื่องจากแบบทดสอบการวัดทักษะการเลี้ยงบอลใช้เกณฑ์ทดสอบคือการจับเวลา การที่ค่าเฉลี่ยลดลงเกิดจากการใช้หน่วยเป็นเวลา การที่เวลาในการเลี้ยงบอลลดลงแสดงให้เห็นว่าทั้ง 2 กลุ่มมีทักษะการเลี้ยงบอลที่ดีขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยผลของโปรแกรมการฝึกด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยนำเสนอข้อวิจารณ์ดังนี้

1. การพัฒนาโปรแกรมการฝึกด้วยกิจกรรมเกมที่ส่งผลต่อทักษะกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐมพบว่า โปรแกรมการฝึกด้วยเกม ประกอบด้วย 1) ชื่อกิจกรรม 2) คำชี้แจง 3) จุดประสงค์ 4) ระยะเวลาที่ใช้ 5) รูปแบบกิจกรรม และ 6) การประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยหาความเชิงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 ถือว่ามีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้ สอดคล้องกับ (Pannak, 2563: 56-73) ที่ทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยการประยุกต์ใช้เกมในการจัดการ

เรียนการสอน พบว่า เกมส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนวิชาพลศึกษา ส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ สามารถดึงดูดความสนใจให้กับผู้เรียนลดความตึงเครียดในการเรียนได้

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างก่อนกับหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกด้วยเกมในรายวิชาฟุตบอล พบว่า ทักษะในรายวิชาฟุตบอล ทุกรายการสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ผลน่าจะเกิดจากระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในโปรแกรมการฝึกด้วยเกม จำนวน 8 สัปดาห์ มีความเหมาะสมต่อกระบวนการพัฒนาทักษะฟุตบอล ซึ่งสอดคล้องกับ (Homklin, 2560: 34-49) ที่ได้ทำการศึกษาพื้นฐานการเล่นฟุตบอลโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการฝึกปฏิบัติมีทักษะพื้นฐานการเล่นฟุตบอลในทุกรายการมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้จากการศึกษาทักษะด้านฟุตบอล หลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกเสริมด้วยเกมในรายวิชาฟุตบอล รายองค์ประกอบ พบว่า

1) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการเตะบอล ระหว่างก่อนกับหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกด้วยเกมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ผลน่าจะเกิดจากกิจกรรมการเตะบอลโดยใช้เกมเตะบอลอ้อมหลักที่ส่งเสริมให้มีการแข่งขันระหว่างกลุ่มทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการแข่งขัน การมุ่งเป้าหมายที่ผลแพ้ชนะทำให้สนุกกับการเรียน ส่งเสริมทักษะให้สามารถเตะบอลได้ดีขึ้น สอดคล้องกับ (Yaemsila, 2567: 57-73) ที่ทำการศึกษาและการออกแบบฝึกเพื่อเสริมสร้างทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอลสำหรับนักกีฬาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผู้วิจัยได้ทำการฝึกตามแบบฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและแบบทดสอบทักษะฟุตบอลนั้น มีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ได้ มีผลจากการทดสอบนักกีฬาที่ฝึกและทดสอบด้วยโปรแกรม พบว่า คะแนนทักษะการเตะลูกฟุตบอลสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาทักษะการเตะลูกฟุตบอลที่ดีขึ้น

2) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเตะบอลกระทบผนัง ระหว่างก่อนกับหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกด้วยเกม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ผลน่าจะเกิดจากกิจกรรมการเตะบอลกระทบผนังโดยใช้เกมรถไฟต่อขบวน ซึ่งเป็นการร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ฝึกทักษะการแข่งขันเป็นทีม ทำให้เพลิดเพลินกับการฝึกด้วยการใช้เกมต่อขบวนรถไฟที่มุ่งสู่ผลการแข่งขันแพ้ชนะตามกติกาการแข่งขัน สอดคล้องกับ (Sittichai, 2561: 24-38) ที่ทำการศึกษาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการสอนเกมพลศึกษา ผู้สอนเกมพลศึกษาสามารถทำให้ผู้เล่นเกมได้รับประสบการณ์การเล่นเกมที่มีคุณภาพได้โดยปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศของการสอนเกมพลศึกษา ทำให้ผู้เล่นรู้สึกเพลิดเพลินด้วยการใช้ เกมที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เล่นใช้ทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายที่ผู้เล่นเคยได้รับการฝึกฝนมาแล้วประกอบการเล่นเกมหากำหนดระดับความท้าทายของเกมจากง่ายสู่ยาก ทำให้ผู้เล่นเห็นคุณค่าตนเองทางกายด้วยการชื่นชมเมื่อผู้เล่นแสดงพฤติกรรมที่ปรารถนา

3) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการโหม่งบอล ระหว่างก่อนกับหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกด้วยเกมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ผลน่าจะเกิดจากการฝึกทักษะการโหม่งบอลโดยใช้เกมการ

โหม่งยิงประตูเป็นวิธีการฝึกทักษะที่ต้องใช้สมาธิและความแม่นยำสูง มีประโยชน์และได้เปรียบฝั่งตรงข้ามมากกว่าการเล่นด้วยเท้า สอดคล้องกับ (Rodnarai, 2566: 34-47) ได้ทำการศึกษาการฝึกพลัยโอเมตริกในแนวพื้นเอียงส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาความสามารถในการเพิ่มพลังเชิงแอนแอโรบิก การเร่งความเร็ว และความสามารถในการกระโดดโหม่ง รวมถึงความแข็งแรงข้อเท้า กล้ามเนื้อส่วนล่างของร่างกาย ความคล่องแคล่วว่องไวในการฝึกแบบพลัยโอเมตริกพัฒนาทักษะความแม่นยำในการกระโดดโหม่งฟุตบอลเพื่อสร้างสมรรถภาพทางกายนักกีฬาฟุตบอล

4) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการทักษะการเตะโด่ง ระหว่างก่อนกับหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกด้วยเกมสูงชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ ผลน่าจะเกิดจากการฝึกทักษะการเตะโด่งโดยการใช้เกมลิงชิงบอล เป็นเกมที่ผู้เล่นได้สนุกพร้อมกับเพื่อนและเกิดการแข่งขันกันระหว่างทีม สอดคล้อง (Thanirat, 2557: 23-38) ได้กล่าวว่ากีฬาฟุตบอล เป็นเกมการเล่นที่ต้องอาศัยทักษะเบื้องต้นมากที่สุด และใช้อวัยวะเกือบทุกส่วนของร่างกาย นอกจากมือและแขนเท่านั้น การฝึกทักษะเบื้องต้นที่ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญเพราะจะพัฒนาไปสู่ทักษะขั้นสูงซึ่งจะนำไปใช้ในการเล่นทีมต่อไป โดยทักษะการรับและส่งลูกฟุตบอลเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเล่นกีฬาฟุตบอลซึ่งการได้ฝึกในเกมสนามเล็กแล้วนั้น ถ้าได้รับการฝึกทั้งสองส่วนนี้อย่างถูกต้องจะสามารถ ทำให้ผู้ฝึกประสบความสำเร็จในการเล่นและมีทักษะกีฬาฟุตบอลที่ดีได้

5) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการทักษะการเลี้ยงบอล ระหว่างก่อนกับหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกด้วยเกมสูงชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ผลเกิดจากการฝึกทักษะการเลี้ยงบอลโดยการใช้เกมวิ่งเปรี๊ยะ เป็นการเล่นเกมที่ช่วยพัฒนาทักษะทางด้านสังคม ฝึกการเคารพกติกา การอยู่ร่วมกับผู้อื่นและเกมช่วยให้สนุกสนานเพลิดเพลิน นอกจากนี้ยังช่วยฝึกทักษะการเลี้ยงบอลแบบต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาทางด้านทักษะของการเล่นฟุตบอลเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับ (Kanlapaphruek, 2561: 23-34) ที่ได้ทำการศึกษาการสร้างชุดการสอนการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายโดยใช้เกม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าเกมเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานและสามารถพัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านต่าง ๆ ได้ดีขึ้นตามลำดับ

6) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการทักษะการยิงประตู ระหว่างก่อนกับหลังการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกด้วยเกมสูงชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ผลเกิดจากการฝึกทักษะการยิงประตูเข้าเป้า เป็นการฝึกที่กระตุ้นให้เกิดการแข่งขันในแต่ละทีมของตน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการยิงประตู เกิดการแข่งขันระหว่างทีม และการฝึกทักษะการยิงประตู ยังช่วยให้กล้ามเนื้อขาแข็งแรง ฝึกความคล่องแคล่วอีกด้วยสอดคล้องกับ (Wannajan, 2553: 43-57) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบผลการฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขาด้วยน้ำหนักที่มีต่อความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา และความแม่นยำในการยิงประตูฟุตบอล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักฟุตบอลของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน อายุ 14 ปี ผลการวิจัยพบว่า ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขาและความแม่นยำในการยิงประตูของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัย และแนวทางการฝึกด้วยการใช้เกมให้กับผู้เข้าร่วมโปรแกรมได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติ
2. ควรเพิ่มระยะเวลาในการติดตามผลที่ยาวนานขึ้นเพื่อจะได้ทราบถึงความแตกต่างที่ชัดเจนของการฝึกทั้งสองแบบ
3. ควรมีการพัฒนาโปรแกรมการฝึกฟุตบอลด้วยเกม ในรูปแบบเกมอื่น ๆ ที่หลากหลายมากขึ้น

References

- Bunnag, K. (2023). Enhancing Child Development Through Play and the Vital Role of Play in Early Childhood. Bangkok: Youngciety. (in Thai)
- Chanaphan, S. (2007). Development of Football Skills and Creativity in Primary School Students through Brain-Based Learning. Master's Thesis in Education, Field of Curriculum and Instruction, Faculty of Education. Chulalongkorn University. (in Thai)
- Homklin, P. (2016). Development of Basic Football Playing Skills Using a Skill-Based Learning Activity Set for Grade 6 Students. Master's Thesis in Education, Field of Curriculum and Instruction. Mahasarakham Rajabhat University. (in Thai)
- Kanlaphruek, J. (2018). Development of a Teaching Set for Physical Fitness Enhancement through Games for Grade 10 Students. Master's Thesis in Education. Field of Curriculum and Instruction. Burapha University. (in Thai)
- Ministry of Education. (2020). The Core Curriculum of Basic Education, B.E. 2551. Bangkok: The Printing House of the Postal and Parcel Organization. (in Thai)
- Pannak, S. (2020). "The Application of Games in Physical Education Instruction". Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage Graduate Journal, 14(1), 56–73 (in Thai)
- Plongcherng, N. (1991). Development of a Football Skill Test for Junior High School Students. Master's Thesis in Physical Education. Faculty of Physical Education. Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Pramoonjakkho, W. (2018). Development of a Teacher Development Program for Game - Based Physical Education Instruction in Schools under the Office of Maha Sarakham Primary Educational Service Area 2. Master's Thesis in Education, of Educational Administration and Development. Mahasarakham University. (in Thai)
- Rodnarai, S. (2023). "Effects of Plyometric Training Combined with Heading Training on Heading Accuracy of Football Players at Nakhon Sawan Provincial Sports School, National Sports University". Journal of the National Sports University 15(1), 34–47. (in Thai)

- Sittichai, N. (2018). “Best Practices in Teaching Physical Education Games”. Phuket Rajabhat University Journal 14(1), 24-38. (in Thai)
- Srisawat, B. (2002). Introduction to Research. Bangkok: Suweeriyasarn Publishing. (in Thai)
- Thanirat, J. (2004). Principles and Methods of Sports Training. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Wannachan, S. (2010). Effects of Weight Training on Leg Muscle Strength and Shooting Accuracy in Football. Master’s Thesis. Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Wongprasert, N. and Mavarthana, R. (2014). “Best Practices in Teaching Physical Education Games”. Phuket Rajabhat University Academic Journal 14(1), 45-58. (in Thai)
- Yaemsila, T. (2024). “Development of a Training Model to Enhance Basic Football Skills for Junior High School Athletes at Wat Phra Sri Mahathat Demonstration School, Phranakhon Rajabhat University”. Journal of Academic and Research, North Eastern University 14(3), 57-73. (in Thai)
- .